

[Krag.]

jo rørt ved, om jeg saa maa sige, den ømme Byld, og naar man rører ved en saadan, giver det som Resultat, at vedkommende ømmer sig. Den Meddelelse, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her gav om sit og mit Besøg hos Statsministeren paa den og den Dag Klokken det og det — det ærede Medlem er jo stiv i Klokkeslæt —, har jeg ikke noget som helst at bemærke til, men det kommer aldeles ikke Sagen ved, aldeles ikke. Det, vi gik til Ministeren om, var de to Ting: dels Kronekursen og dels Afleveringspligtens Ophør og Hjemføringspligtens Bevarelse; men det, det drejer sig om, og som der er forskellige Meninger om hos det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og mig, er, hvad der ligger i Begrebet Hjemføringspligt, nemlig om dette betyder, at Ministeren ganske vilkaarligt kan beslutte, at en Valuta, der er kommet til Landet, først er hjemført, naar den er afleveret til Banken, eller det ikke betyder dette, med andre Ord: om den Valuta, vedkommende faar hjem, er stillet til hans egen Disposition, eller han skal stille den til Disposition for Samfundet. Det er det, det drejer sig om. Og jeg kan sige til det ærede Medlem, at det har aldrig været vor Mening med Opretholdelsen af Hjemføringspligten, at dermed skulde være forbundet en Pligt til Aflevering til Nationalbanken eller anden Bank, og det har ogsaa fundet sit klare Udtryk i selve Loven, for der staar udtrykkeligt i den Bestemmelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har været med til at gennemføre, at Pligten til at afgive til Nationalbanken eller eventuelt paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser at sælge Valutaen eller Effekter, der lyder herpaa, kan bortfalde snarest muligt og senest den 31. August. Om dette er der slet ingen Tvivl, men det er Afleveringspligtens Ophør, som derigennem er fastslaaet. Og naar den har kunnet genindføres, skyldes det, som sagt, den Bemyndigelse, som sidst findes i Loven af December 1934, en Lov, som vi ikke har stemt for. Det er min Opfattelse af denne Bemyndigelse, at den i den Anvendelse, den højtærede Handelsminister har gjort af den, har været ført videre ud end nogen, ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der var med til at give den, havde tænkt sig Muligheden af, fordi en Bemyndigelse ikke maa misbruges til at genindføre Bestemmelser, som udtrykkeligt ved Lov er fjernet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er jo ikke nogen ringe Anklage, det ærede Medlem retter mod dem, der har Ansvaret for Bekendtgørelsen af 11. September, og da jeg plejer at værgе for mig, er det ikke underligt, at jeg gør mine Bemærkninger, idet jeg erkender at have et Medansvar.

Lad mig sige: Bylden kan jeg skænke det ærede Medlem Hr. Krag — jeg kunde jo tale om Bylder, hvis det endelig skulde være.

Det ærede Medlem maa virkelig ikke argumentere, som han gør, og sige: En Bemyndigelse, som bliver brugt ud over sin Mening. Det ærede Medlem har nemlig selv været villig til i sit Lovforslag at give Regeringen nøjagtig den samme Bemyndigelse. Og dernæst: Er Tvangsafleveringen genindført ved Cirkulæret af 11. September? Staar der her det fjerneste om, at den fremmede Valuta skal sælges til den af Nationalbanken fastsatte Kurs? Ikke et Ord! Det ærede Medlems Andels-selskaber, enhver, kan sætte den fremmede Valuta ind i Bank eller hos en anden dertil berettiget og lade den staa som fremmed Valuta. Og det ærede Medlem Hr. Krag skylder saa virkelig Svar paa det Spørgsmaal: Hvad har det ærede Medlem i 1932 ment med Forskellen mellem Tvangsafleveringens Ophør og Hjemføringspligtens Opretholdelse indtil videre?

Det er saa urimeligt, at denne Diskussion skal begynde paa ny. Det er urimeligt af den Grund, at Hjemføringspligten for fremmed Valuta blev indført i dansk Valutalovgivning for Landbrugets Skyld; hvis jeg ikke husker fejl, var det engang efter et Valutaudvalgsmøde, hvor der ikke kunde skaffes Valuta til „Jysk Andel“. Det var Oprindelsen til Indførelsen af Hjemføringspligten. Og enhver kan sige sig selv, at det at undlade at føre Valutaen hjem kan det store Firma gøre, det kan Spekulantene gøre, det kan den rige gøre, men det kan den fattige danske Landbruger ikke gøre!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det er i den givne Sammenhæng komplet ligeegyldigt, af Hensyn til hvem Afleveringspligten blev indført, og